

**Vec C-354/20 PPU**

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1  
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

**Dátum podania:**

31. júl 2020

**Vnútroštátny súd:**

Rechtbank Amsterdam

**Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:**

31. júl 2020

**Európsky zatykač proti:**

L

**Ďalší účastník konania:**

Openbaar Ministerie

---

## **Predmet konania vo veci samej**

Návrh podľa článku 23 ods. 2 Overleveringswet (zákon o odovzdávaní osôb) na vykonanie európskeho zatykača, ktorý vydal poľský súd, a ktorým sa má L zatknúť a vydať do Poľskej republiky

## **Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania**

S odvolaním sa najmä na rozsudok Súdneho dvora z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018586 [ďalej len „rozsudok Minister for Justice and Equality (nedostatky súdneho systému)“], vzniká pre Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) otázka, aký vplyv má najnovší vývoj právneho štátu v Poľsku na rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača, ktorý vydal poľský súd, predovšetkým ako sa tento vývoj konkrétne prejaví na povinnosti Rechtbank (súd) uplatniť rozsah preskúmania, ktorý je formulovaný v tomto rozsudku.

## **Prejudiciálne otázky**

1. Bráni rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV, článok 19 ods.1 druhý pododsek ZEÚ a/alebo článok 47 ods.2 Charty tomu, aby vykonávajúci súdny orgán vykonal európsky zatykač vydaný súdom, ak sa vnútroštátne právne predpisy vydávajúceho členského štátu po vydaní tohto európskeho zatykača zmenili tak, že súd už nespĺňa požiadavky účinnej súdnej ochrany, respektíve účinnej právnej ochrany, keďže tieto právne predpisy viac nezaručujú jeho nezávislosť?
2. Bráni rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV a článok 47 ods. 2 Charty tomu, aby vykonávajúci súdny orgán vykonal európsky zatykač, ak zistí, že vo vydávajúcom členskom štáte každej podozrivej osobe – a tým aj požadovanej osobe – bez ohľadu na súdy tohto členského štátu, ktoré sú príslušné na konanie voči požadovanej osobe, jej osobnú situáciu, povahu protiprávneho konania, z dôvodu ktorého je trestne stíhaná, a skutkové okolnosti, na základe ktorých bol európsky zatykač vydaný, existuje skutočné nebezpečenstvo porušenia jej základného práva na nezávislý súd, ktoré súvisí s tým, že súdy vydávajúceho členského štátu na základe systematických a všeobecných chýb už nie sú nezávislé?
3. Bráni rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV a článok 47 ods. 2 Charty tomu, aby vykonávajúci súdny orgán vykonal európsky zatykač, ak zistí, že
  - vo vydávajúcom členskom štáte pre každú podozrivú osobu existuje skutočné nebezpečenstvo porušenia jej základného práva na

spravodlivý proces, ktoré súvisí so systematickými a všeobecnými nedostatkami súvisiacimi s nezávislosťou justície tohto členského štátu,

- tieto systematické a všeobecné nedostatky sa preto súdov, ktoré sú príslušné pre konanie voči požadovanej osobe, nielen môžu týkať, ale sa aj skutočne týkajú, a
- existujú preto vážne a skutočnosťami podložené dôvody pre predpoklad, že požadovaná osoba bude vystavená reálnemu riziku porušenia jej základného práva na nezávislý súd, a teda aj podstaty jej základného práva na spravodlivý proces,

aj keď požadovaná osoba bez ohľadu na tieto systematické a všeobecné nedostatky nevyjadrila žiadne konkrétne pochybnosti a jej osobná situácia, povaha protiprávneho konania, z dôvodu ktorého je trestne stíhaná, a skutkové okolnosti, na základe ktorých bol európsky zatykač vydaný, bez ohľadu na tieto systematické a všeobecné nedostatky neposkytujú dôvod na obavy, že výkonná a/alebo zákonodarná moc bude v rámci sporného trestného konania vyvíjať konkrétny nátlak alebo ho ovplyvňovať?

### **Uvedené predpisy práva Únie**

Zmluva o Európskej únii, článok 19 ods. 1

Charta základných práv Európskej únie, článok 47 ods. 2

Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES, L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34) v znení rámcového rozhodnutia 2009/299/SVV (Ú. v. EÚ, L 81, 2009, s. 24), články 1, 3 až 6

### **Uvedené vnútroštátne predpisy**

Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) (zákon z 29. apríla 2004, ktorým sa preberá rámcové rozhodnutie Rady Európskej únie o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie (zákon o odovzdávaní osôb), článok 23

### **Krátky opis skutkového stavu a konania vo veci samej**

- 1 Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) má rozhodnúť o vykonaní európskeho zatykača proti L, štátnemu príslušníkovi Poľskej republiky. Tento európsky zatykač bol vydaný 31. augusta 2015 poľským súdom, ktorý je

v rozhodnutí o návrhu na začatie prejudiciálneho konania označený ako „Circuit Court in Poznań“, a smeruje k zatknutiu L a jeho odovzdaniu do Poľska na účely trestného stíhania.

- 2 Dňa 7. februára 2020 podal prokurátor pôsobiaci na Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) podľa článku 23 Overleveringswet (zákon o odovzdávaní osôb) návrh, v ktorom okrem iného navrhol, aby Rechtbank (súd) vykonal európsky zatykač.
- 3 Vzhľadom na pochybnosti Rechtbank (súd) v súvislosti s najnovším vývojom právneho štátu v Poľsku, najmä konkrétnych účinkov tohto vývoja na opatrenia, ktoré sa podľa rozsudku Minister for Justice and Equality (nedostatky súdneho systému) v takomto prípade v súvislosti s rozhodnutím o vykonaní európskeho zatykača majú prijať, tento súd 12. júna 2020 požiadal prokurátora, aby vydávajúcemu súdnemu orgánu položil doplňujúce otázky.
- 4 Tieto otázky boli s výnimkou otázok o Sąd Najwyższy (Najvyšší súd, Poľsko) zodpovedané 25. júna a 7. júla 2020. Eurojust následne položil otázku samotnému Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), tá však zostala nezodpovedaná.

### **Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej**

- 5 Podľa názoru obhajoby L sa má návrh prokurátora na vykonanie európskeho zatykača zamietnuť ako neprípustný. Je totiž jednoznačné, že existuje nebezpečenstvo, že L v Poľsku nebude mať spravodlivý proces. Na základe rozsudku Minister for Justice and Equality (nedostatky súdneho systému) je Rechtbank (súd) v takomto prípade povinný požiadať súdny orgán, ktorý vydal európsky zatykač, o všetky nevyhnutné informácie, čo však nevedlo k želanému výsledku: Z desiatich vecných otázok, ktoré Rechtbank (súd) vo svojom medzitýmnom rozhodnutí z 12. júna 2020 položil, boli poľskými súdnymi orgánmi zodpovedané len dve. K dialógu uvedenému v rozsudku Minister for Justice and Equality (nedostatky súdneho systému) preto nedošlo. Rechtbank (súd) preto nemôže riadne posúdiť, aké veľké je nebezpečenstvo porušenia základného práva na spravodlivý proces.
- 6 Prokurátor zastáva názor, že táto námietka nie je správna. Z rozsudku Minister for Justice and Equality (nedostatky súdneho systému) nie je možné odvodiť, aké dôsledky je potrebné vyvodiť, ak vydávajúci súdny orgán (čiastočne) nevedie dialóg. Rovnako to nevyplýva ani z Overleveringswet (zákon o odovzdávaní osôb).

### **Krátky opis odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania**

- 7 Neexistuje žiaden dôvod na odmietnutie odovzdania podľa dôvodov uvedených v článkoch 3 až 5 rámcového rozhodnutia 2002/584/SSV. Napriek tomu pre

Rechtbank (súd) vzniká otázka, či vzhľadom na najnovší vývoj zákonov v Poľsku súvisiacich s nezávislosťou poľského súdnictva musí európsky zatykač vykonať.

- 8 Od rozsudku Minister for Justice and Equality (nedostatky súdneho systému) Rechtbank (súd) v každej veci, ktorej základom je európsky zatykač vydaný poľským súdom na účely trestného stíhania, vychádza z toho, že v Poľskej republike vo všeobecnosti hrozí nebezpečenstvo, že základné právo na spravodlivý proces garantované v článku 47 ods. 2 Charty, je z dôvodu systémových alebo všeobecných nedostatkov súvisiacich s nezávislosťou súdov vydávajúceho členského štátu porušené<sup>1</sup>. Na základe tohto zistenia všeobecného skutočného nebezpečenstva Rechtbank (súd) odvtedy vždy preskúmava,
- či sa tieto systémové alebo všeobecné nedostatky negatívne prejavia na úrovni súdov, ktoré sú príslušné pre konanie proti požadovanej osobe<sup>2</sup> a, ak áno,
  - či „vzhľadom na konkrétne obavy vyjadrené dotknutou osobou a informácie, ktoré mu prípadne poskytla, ..., existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že uvedená osoba bude vystavená reálnemu riziku porušenia jej základného práva na nezávislý súd, a teda aj podstaty jej základného práva na spravodlivý proces, vzhľadom na jej osobnú situáciu, ako aj na povahu protiprávneho konania, z dôvodu ktorého je trestne stíhaná, a skutkové okolnosti, na základe ktorých bol európsky zatykač vydaný“<sup>3</sup>.
- 9 Rechtbank (súd) začal dialóg s orgánom, ktorý vydal európsky zatykač. Dňa 4. októbra 2018 sa Rechtbank (súd) vo veci, ktorá sa týkala iného poľského európskeho zatykača, pýtal, aké súdy sa zaoberajú trestným stíhaním proti požadovanej osobe, a v súvislosti s týmito súdmi položil otázky o zmenách v personálnom obsadení (II A), o pridelovaní a posudzovaní sporov (II B), o disciplinárnych konaniach a iných (disciplinárnych) opatreniach (II C), o konaní na ochranu práva na nezávislý súd (II D) a o konaní o „mimoriadnom prostriedku nápravy“ (II E).
- 10 V rozhodnutí z 27. septembra 2019 Rechtbank (súd) rozhodol, že vzhľadom na odpovede, ktoré získal od jeho rozhodnutia zo 4. októbra 2018 vo viacerých veciach, o účinkoch zistených systémových nedostatkov na úrovni súdov, ktoré sú príslušné na konanie proti požadovanej osobe, je v tomto okamihu dostatočne informovaný. Tieto účinky sa totiž vyznačovali tým, že uvedené systémové nedostatky podľa názoru Rechtbank (súd) sa vo *všetkých* prípadoch *mohli* na tieto súdy *negatívne* prejaviť. Preto sa otázky II A, B, D a E s výhradou novšieho relevantného vývoja viac nemusia položiť. Otázky o disciplinárnych záležitostiach a iných (disciplinárnych) opatreniach sa naopak naďalej musia položiť.

<sup>1</sup> Pozri rozsudok Minister for Justice and Equality (nedostatky súdneho systému), bod 61.

<sup>2</sup> Tamže, bod 74.

<sup>3</sup> Tamže, bod 75.

- 11 V rozhodnutí zo 16. januára 2020 Rechtbank (súd) v nadväznosti na to okrem iného rozhodol, že
- dostupné informácie o celkovom obraze disciplinárneho konania a iných (disciplinárnych) opatrení proti poľským sudcom boli síce veľmi znepokojujúce a najnovší vývoj bol nepriaznivý, tento celkový obraz však v zásade ešte nebol dostatočný, aby sa v jednotlivých prípadoch predpokladalo, že je právo požadovanej osoby na spravodlivý proces ohrozené;
  - informácie o disciplinárnom konaní a iných (disciplinárnych) opatreniach pre odpoveď na otázku, či existujú vážne a skutočnosťami potvrdené dôvody pre predpoklad, že požadovaná osoba so zreteľom na jej osobnú situáciu, ako aj povahu protiprávneho konania, z dôvodu ktorého je trestne stíhaná, a skutkové okolnosti, na základe ktorých bol európsky zatykač vydaný, bude vystavená reálnemu riziku porušenia jej základného práva na nezávislý súd, a teda aj podstaty jej základného práva na spravodlivý proces, boli naďalej významné, ale podľa vtedajšieho skutkového stavu bez bližších informácií o osobnej situácii požadovanej osoby, ktoré prehlbujú obavy, že jej právo na spravodlivý proces je ohrozené, nemôžu viesť k tomu, že sa odovzdanie zamietne;
  - keďže požadovaná osoba neuviedla žiadne takéto informácie, neexistovali žiadne dôvody počkať na odpovede na už položené otázky o disciplinárnych konaniach a iných (disciplinárnych) opatreniach ešte dlhšie, pričom Rechtbank (súd) uviedol, že položí ďalšie otázky, ak by to vo svetle nového relevantného vývoja považoval za nevyhnutné.
- 12 V období pred a po rozsudku Minister for Justice and Equality (nedostatky súdneho systému) došlo k udalostiam, ktoré dávajú podnet na vážne pochybnosti súvisiace s nezávislosťou poľského súdnictva. Napríklad v rokoch 2017 a 2018 minister spravodlivosti vymenil viac 100 predsedov a podpredsedov súdov. Okrem toho sa voči viacerým poľským sudcom začalo disciplinárne konanie kvôli obsahu ich rozhodnutí alebo výkonu ich práva na slobodu prejavu. Nakoniec v Poľsku chýba nezávislá a účinná ústavná kontrola.
- 13 Z ďalšieho vývoja krátko pred a po rozhodnutí zo 16. januára 2020 podľa názoru Rechtbank (súd) vyplýva, že tlak na nezávislosť poľskej justície narástol do tej miery, že to môže mať následky na jeho rozhodnutie o odovzdaní a postup opísaný v rozhodnutí zo 16. januára 2020. Pritom je okrem iného potrebné poukázať na nový zákon o súdnictve z 20. decembra 2019, ktorý je účinný od 14. februára 2020, a na okolnosť, že predsedníctvo European Network of Councils for the Judiciary v máji 2020 navrhlo, aby sa Krajowa Rada Sądownictwa, poľskej Krajinskej súdnej rade, odobralo členstvo. Ďalej je potrebné poukázať na rozsudky Súdneho dvora z 19. novembra 2019 A. K. a i. (nezávislosť disciplinárneho senátu Sąd Najwyższy), C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982, a z 26. marca 2020, Miasto Łowicz a Prokurator Generalny zastępowany przez Prokuraturę Krajową (disciplinárne opatrenia pre sudcov), C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, uznesenie Súdneho dvora z 8. apríla 2020,

Komisia proti Poľsku, C-791/19 R, EU:C:2020:277, a štvrté konanie o porušení povinnosti členským štátom, ktoré začala Komisia 29. apríla 2020 proti Poľsku v súvislosti s uvedeným zákonom o súdnictve z 20. decembra 2019.

- 14 Na základe tohto vývoja dospel Rechtbank (súd) k záveru, že Krajowa Rada Sądownictwa – ktorá vymenúva členov disciplinárneho senátu na Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) – nie je orgánom, ktorý je nestranný a nezávislý od legislatívnej a výkonnej moci, a že disciplinárna komora – ktorá rozhoduje v disciplinárnych konaniach proti sudcom na Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) a všeobecných súdoch – nie je súdom v zmysle práva Únie. Nezávislosť disciplinárneho senátu na Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) nie je zaručená a rovnako ani nezávislosť Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) a všeobecných súdov – vrátane súdneho orgánu, ktorý v predmetnej veci vydal európsky zatykač. Poľskí sudcovia totiž podstupujú riziko, že budú stíhaní v disciplinárnom konaní, čo môže viesť k predloženiu veci na orgán, ktorého nezávislosť nie je zaručená.

### Prvá otázka

- 15 Na základe tohto vývoja vzniká najprv otázka, či vykonávajúci súdny orgán musí vykonať európsky zatykač, ktorý bol vydaný súdom, ktorého nezávislosť v dôsledku vývoja po tomto vydaní už nie je zaručená.
- 16 Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV totiž podľa judikatúry Súdneho dvora vychádza zo zásady, že na rozhodnutia týkajúce sa európskeho zatykača sa vzťahujú všetky záruky, ktoré sú charakteristické pre súdne rozhodnutia, najmä záruky vyplývajúce zo základných práv a základných právnych zásad. To znamená, že aj rozhodnutie o vydaní zatykača musí vydať súdny orgán, ktorý spĺňa požiadavky na účinnú súdnu ochranu vrátane garancie nezávislosti<sup>4</sup>. Rechtbank (súd) z rozsudkov Súdneho dvora z 27. februára 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, a z 24. júna 2019, Komisia proti Poľsku (nezávislosť Sąd Najwyższy), C-619/18, EU:C:2019:531, v súvislosti s požiadavkou nezávislosti v rámci rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, z článku 19 ods. 1 pododsek 2 ZEÚ a článku 47 ods. 2 Charty vyvodil, že súd, ktorý vydal európsky zatykač musí spĺňať požiadavky účinnej súdnej ochrany, respektíve účinnej právnej ochrany. To predpokladá, že existuje úprava, ktorá ponúka ochranu pred tlakom a ovplyvňovaním zvonku, ktoré môžu ohroziť nezávislosť rozsudku vo veciach, ktoré sú predložené súdu.
- 17 Súd, ktorý vydal európsky zatykač, musí podľa názoru Rechtbank (súd) spĺňať tieto požiadavky naďalej aj po tomto vydaní. Úlohy, ktoré takýto súd vykonáva v tejto fáze, sú podľa presvedčenia Rechtbank (súd) „úlohy inherentne súvisiace“ s vydaním európskeho zatykača<sup>5</sup>, pri ktorých výkone musí vydávajúci súdny

<sup>4</sup> Tamže, bod 56.

<sup>5</sup> Rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúra v Lübeck a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 74.

orgán konať nezávisle. Takéto úlohy navyše spadajú do pôsobnosti práva Únie<sup>6</sup>, takže pri ich výkone musia byť splnené požiadavky účinnej právnej ochrany a tým aj požiadavka nezávislosti.

- 18 Vzhľadom na závery v bode 14 Rechtbank (súd) zastáva názor, že súd, ktorý vydal európsky zatykač, v dôsledku vnútroštátnych predpisov, ktoré boli zmenené po tomto vydaní, už nespĺňa požiadavky účinnej súdnej ochrany, respektíve účinnej právnej ochrany, keďže tieto právne predpisy viac nezaručujú jeho nezávislosť od legislatívnej a/alebo exekutívnej moci. Rechtbank (súd) si kladie otázku, či právo Únie bráni tomu, aby ako vykonávajúci súdny orgán za takýchto okolností vykonal európsky zatykač, ktorý bol vydaný takýmto súdom.

### Druhá otázka

- 19 Táto otázka je položená v prípade, že odpoveď na prvú otázku je záporná. V takomto prípade súd uvádza nasledovné.
- 20 V bode 14 sa dospelo k záveru, že v dôsledku najnovšieho vývoja v Poľsku už nie je viac zaručená nezávislosť súdov. Podľa presvedčenia Rechtbank (súd) z toho vyplýva, že existujú také systémové a všeobecné nedostatky súvisiace s nezávislosťou poľského súdnictva, že právo na nezávislý súd nie je zaručené voči žiadnej podozrivej osobe, ktorá sa v Poľskej republike musí zodpovedať pred súdom, a síce bez ohľadu na jej osobnú situáciu, povahu protiprávneho konania, z dôvodu ktorého je trestne stíhaná, a skutkové okolnosti, na základe ktorých bol európsky zatykač vydaný. Inými slovami, z tohto záveru vyplýva, že v Poľskej republike pre akúkoľvek podozrivú osobu – a preto aj pre požadovanú osobu – existuje skutočné nebezpečenstvo porušenia základného práva na spravodlivý proces. Toto skutočné nebezpečenstvo súvisí s tým, že všetky tieto súdy na základe systémových a všeobecných nedostatkov viac nie sú nezávislé.<sup>7</sup>
- 21 To vedie k otázke, či už toto zistenie postačuje, aby – bez (ďalšieho) dialógu s vydávajúcim súdnym orgánom a bez toho, aby sa v jednotlivom prípade preskúmalo (respektíve muselo preskúmať), či sa systémové nedostatky negatívne prejavili na súdy príslušné pre požadovanú osobu a či pre túto osobu vzhľadom na jej osobnú situáciu existuje skutočné nebezpečenstvo, že podstata jej základného práva na spravodlivý proces bude porušená (pozri rozsah preskúmania v bode 8) – sa upustilo od vykonania európskeho zatykača.
- 22 Podľa názoru Rechtbank (súd) má byť odpoveď na túto otázku kladná. Rozsudok Minister for Justice and Equality (nedostatky súdneho systému) sa môže vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje na prípady, v ktorých systémové a všeobecné nedostatky súvisiace s nezávislosťou súdnictva sú takej povahy, že právne

<sup>6</sup> Pozri rozsudok z 27. februára 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, bod 34.

<sup>7</sup> Pozri rozsudok Minister for Justice and Equality (nedostatky súdneho systému), bod 61.



predpisy vo vydávajúcom členskom štáte v zásade už viac negarantujú nezávislosť súdnictva, takže sa negatívne následky nedostatkov v jednotlivom prípade považujú za dané aj bez bližšieho preskúmania.

### **Tretia otázka**

- 23 Táto otázka sa podáva v prípade, ak je odpoveď na druhú otázku záporná. V tomto prípade Rechtbank (súd) uvádza nasledovné.
- 24 Rechtbank (súd) v predmetnom prípade v rámci dialógu v zmysle rozsudku Minister for Justice and Equality (nedostatky súdneho systému) (body 75 až 77) položil otázky vydávajúcemu súdnemu orgánu. Ten na otázky, aj po druhom pripomenutí, neodpovedal úplne. Získané odpovede tak potvrdzujú záver, že nezávislosť poľského súdnictva na základe systémových a všeobecných nedostatkov viac nie je zaručená.
- 25 To vedie k otázke, či už toto zistenie postačuje na záver o tom, že tieto systémové a všeobecné nedostatky sa môžu negatívne prejaviť na súdy príslušné v predmetnej veci a že pre požadovanú osobu bez ohľadu na jej osobnú situáciu, povahu protiprávneho konania, z dôvodu ktorého je trestne stíhaná, a skutkové okolnosti, na základe ktorých bol európsky zatykač vydaný, existuje skutočné nebezpečenstvo, že bude vystavená reálnemu riziku porušenia jej základného práva na nezávislý súd, a teda aj podstaty jej základného práva na spravodlivý proces.
- 26 Podľa presvedčenia Rechtbank (súd) je odpoveď na túto otázku kladná. Systémové a všeobecné nedostatky súvisiace s nezávislosťou súdnictva sa negatívne neprejaví len na Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ale aj na všeobecných súdoch, ku ktorým patrí aj vydávajúci súdny orgán. Navyše zo záveru v bode 14 vyplýva, že pre každú podozrivú osobu – a preto aj pre požadovanú osobu – existuje skutočné nebezpečenstvo, že bude vystavená reálnemu riziku porušenia jej základného práva na nezávislý súd, a teda aj podstaty jej základného práva na spravodlivý proces. Skutočné nebezpečenstvo vychádza z toho, že poľské právne predpisy už nezaručujú nezávislosť týchto súdov.

### **Návrh na uplatnenie naliehavého konania**

- 27 Rechtbank (súd) žiada Súdny dvor, aby sa tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednal ako naliehavé konanie, ktoré je upravené v článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora. Prejudiciálna otázka sa totiž týka oblasti, ktorá je obsiahnutá v hlave V tretej časti ZFEÚ a požadovaná osoba čaká na rozhodnutie Rechtbank (súd) o návrhu na odovzdanie vo väzbe za účelom odovzdania. Toto rozhodnutie [o odovzdaní] nemôže Rechtbank (súd) prijať, pokiaľ Súdny dvor neodpovie na prejudiciálne otázky. Rýchle odpovede na tieto otázky sa preto priamo a rozhodujúcim spôsobom prejaví na dĺžke väzby požadovanej osoby na účely odovzdania.